

valamit mi is tudunk, tanultunk, a mit ma már elkezdenek felejtani. Emlékezem egy társamra, a kit Tolvajnak hívtak. Az cridát mondott - de nem is ült többet az asztalunkhoz. Valaki felkapta ezt a szót: ez az ember "kicsi betűvel" írja a nevét. Valaki nem fogadta a köszönését. Aztán elköltözött a városról. Igazán annak az ügyességnek, hogy a németet lefőzzük, nem volt kelete.

Emlékezem egy másikra. Korhely fia volt s ezenfelül companiába állott a vejével. Mind a két dolog tudvalevőleg szerencsétlenség. Öreg ember volt már. Sokat izzadt, hogy vénségére egy darab csendes kenyere legyen. Akkor jött a törvény, mert a veje egy falka pénzzel ment Debreczenbe vásárolni, de elverte víg czimborák között. Jött a végrehajtó s megütötték a dobot.

Az öreg ember csendes, bánatos mosolylyal hordta ki, a mije volt. "Ezt is el kell adni ... meg ezt is, az órát a zsebemből, a széket alólam. Ne maradjon senki kárba miattam."

Nem volt elég, a mit eladtak.

"Ej, nó! Hát becsületem többet ér egy-két ezüst kalánnál."

Azt is odaadta. De még a gyűrűre is az ujján ránézett úgy féltekintettel a licitáló. Istenem! Az a jegygyűrűje volt. Az asszony szép volt, gyönyörűségeket szerző, mikor kapta tőle. Aztán mennyit tūrtek, rebegtek, dolgoztak együtt. A boldog verőfényes napok édes emléke az a gyűrű. Az erős ember szeméből kihullott egy könnycsepp, de azért az ajka mosolygott. Mert a becsület, a mocsoktalan jó név előbb való mindeneknél. Elkezdte lehúzni csendesen. Kenyeret csak ad az Isten, vagy ha nem, hát örökös nyugodalmat, de becsületet ő sem ad, ha, a mit egyszer adott, elvesztettük.

Pedig akkor úgy tartották, hogy a ki nem teljesíti azt, a mit magára vállalt, hogy a ki megkárosít akár rossz számításból, akár számításból, akár szándékosan valakit - annak hibázik valami a becsületéből ...

Ezt mi így tudtuk...

Nem lesz jó effélet tenni.

("Ifjú Erdély" - eredeti helyesírással)

Örménymagyar Konferencia

Legyünk büszkék reá, hogy örménymagyarok vagyunk!

Az örmény kereszténység idén ünnepli fennállásának 1700-ik évfordulóját. A kolozsvári törvényszéken 1991-ben bejegyzett "*Armenia*" **Örménymagyar Baráti Társaság** szeptemberben 14-16. között jubileumi konferenciát szervez a következő címmel:

Örménymagyarok, akik hatottak, alkottak, gyarapítottak, hogy a haza fényre derüljön, s kincses legyen - Kolozsvár- Szamosújvár.

Ez az 1997-ben Budapesten megtartott első konferencia óta immár a negyedik. Az idei rendezvény kissé tágítja az eddigi konferenciák témáját.

A szervezők úgy vélik, hogy az örménymagyarok körét nem lehet leszűkíteni az örménykatolikus vallásúakra. Erdély-szerte éltek örménymagyarok, örménykatolikus plébánia viszont csak négy településen volt, ezenkívül sok volt a vegyes házasság.

Mi Orbán Balázssal valljuk, hogy "az örmények a kor szellemével nem csak előhaladtak, hanem, mondhatnánk, túlszárnyaltak másokat, mindent, mi jó és nemes, felkarolni, előmozdítani igyekeznek..." Nekünk, késői utódoknak feladatunk, hogy felkutassuk, számba vegyük és felmutassuk a 330 éve Erdélybe települt, az 1791-es kolozsvári országgyűlésen "honosított" és valóban otthonra találó, magyarrá lett őseink - a történelmi, nemzetalkotó

örménység - történetét, munkásságát.

"A múltat nem lehet tőlünk elvenni.

De az csak akkor a miénk, ha ismerjük. "

(Nemeskürty István)

A felkért előadók segítenek ennek megismerésében.

Őseink "belakták" Erdélyt, a Bánságot, a Partiumot, történetük Erdély történetének, egyházi és világi életének része, megannyi helytörténeti adalék is.

Az örménymagyar konferencia egyházi védnöke ezúttal is

dr. Jakubinyi György érsek, örmény apostoli kormányzó,

világi védnöke pedig **dr. Eckstein Kovács Péter**, Kolozsvár RMDSZ-es szenátora.

Színhely: szeptember 14-15-én Kolozsváron a Szent Mihály plébánia hittanterme,

16-án Szamosújváron a Téka Művelődési Alapítvány.

B. Kovács Júlia

(Megjelent a Civil fórumban, Kolozsvárott)

Nagyboldogasszony-napi beszámoló

Augusztus 15-e szerdára esett az idén.

Nagyboldogasszony napja a keresztény világ nagy ünnepe, ha nem is mindenhol hivatalos ünnepként.

Erzsébetvárosban idén is zsúfolásig megtelt zarándokokkal az örmény katolikusok hatalmas temploma. *Tamás József* püspök úr (Csíkszereda) celebrálta az ünnepi szentmisét *Haray főesperes* úr és a frissen kinevezett *Kádár Sándor* plébános úr segítségével, valamint két másik pappal.

A helyi örmény katolikus közösség ismét erején felül kitett magáért, hogy felejthetetlen legyen a búcsú, az együttlét. Mariska, Nusika és Rózsika ismét megszervezték, megrendezték és megvalósították önfeláldozó munkájukkal, hogy emlékezetes legyen az ünnep mindenki számára, aki jelen lehetett.

A habfehér ruhába öltöztetett Mária szobor szinte úszott a levegőben a fehérruhás leányok és gyermekek felett a körmenet élén, s méltóságteljesen vonult végig körben a főtéren. A templomkerti szeretetvendégség terített asztala és finomságai, a szamosújvári örmény katolikus egyházi kórus templomi és templomkerti szereplése, a felénk sugárzó szeretet ismét felejthetlenné tette az együttlétet. Megnyugtató volt tapasztalni, hogy őseink csodás temploma s az örmény katolikus közösség jó kezekben van. A megalakult egyháztanács félti és óvja becses örökségünket, segíti az Örmény Alapítványt a templom felújításában, biztosítja a törvényes működést a közösség érdekében.

Köszönjük valamennyiük áldozatos munkáját.

az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület küldöttsége

Augusztusi hőségben...

... tartotta a Fővárosi Örmény Klub soron következő találkozóját. A hőség nem riasztotta el az érdeklődőket: a Semmelweis-utcai terem ezúttal is színültig telt, hiszen sokan, nagyon sokan voltak kíváncsiak *Kóka Rozália* és *Petrás Mária* előadására, amelynek címe: *Kelj fel, kelj fel, Mária*.